

РЕШЕНИЕ

№ 133

гр. Плевен, 12.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ВЪЗ. НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на девети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г. К. ГРЪНЧАРОВ

Членове: ЦЕЗАРИНКА ХР. ЙОСИФОВА-ЙОТКОВА
МАРИАН В. ИВАНОВ

при участието на секретаря НИКОЛАЙ В. ДИМИТРОВ
в присъствието на прокурора Р. Н. К.
като разгледа докладваното от ЦЕЗАРИНКА ХР. ЙОСИФОВА-ЙОТКОВА
Въззивно наказателно дело от общ характер № 20234400600353 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.318 и сл. от НПК.

Въззивното производство е образувано по протест от РП-Плевен, подаден срещу присъда № 9/23.01.2023г., постановена по НОХД № 1654/2022г. по описа на РС-Плевен.

С присъдата Плевенският Районен Съд е признал подсъдимия Б. Л. Н. за НЕВИНОВЕН в това на 18.04.2022г. в гр.П., ул.,****“ № 11, от ПГСС „****“ – гр.П., в съучастие като извършител с Г. В. П. от същия град, също извършител, чрез използване на техническо средство - ъглошлайф и моторно средство - товарен автомобил „****“, с рег.№ *** *** ***, собственост на „****“ ООД, да е отнел чужди движими вещи - 19 бр. тръби с размер: 110 см дължина и диаметър 1/2 цола, с монтирани към тях фитинги - тройници, муфи, колена и нипели, сиви на цвят, на стойност 83.40 лева; 2 бр. тръби с размери: дължина 120 см, с диаметър 3/4 цола, сиви на цвят, на стойност 3.20 лева; 1 бр. тръба с дължина 120 см и диаметър 1 цол, сива на цвят, на стойност 1.40

лева; 6 бр. метални тръби с дължина 118 см и диаметър 60 мм, червено и черно – ръждиви, на стойност 9.60 лева; и 16 бр. метални тръби, сини на цвят от чинове, с дължина 73 см и диаметър 3/4 цола, на стойност 17.80 лева, или всички вещи на обща стойност 115.40 лева, собственост на Община-П., от владението на техен представителен орган, без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, поради което и на основание чл.304 от НПК го е оправдал по обвинението по чл.195, ал.1, т.4 във вр. чл.194, ал.1 във вр. чл.20, ал.2 във вр. ал.1 от НК.

Със същия съдебен акт е признат подсъдимия Г. В. П. за НЕВИНОВЕН в това на 18.04.2022г. в гр.П., ул.,***“ № 11, от ПГСС „***” - гр.П., при условията на опасен рецидив, в съучастие като извършител с Б. Л. Н. от същия град, също като извършител, чрез използване на техническо средство - ъглошлайф и моторно превозно средство - товарен автомобил „***”, с рег.№ *** ***, собственост на „***” ООД, да е отнел чужди движими вещи - 19 бр. тръби с размери: 110 см дължина и диаметър 1/2 цола, с монтирани към тях фитинги - тройници, муфи, колена и нипели, сиви на цвят, на стойност 83.40 лева; 2 бр. тръби с размери: дължина 120 см и диаметър 3/4 цола, сиви на цвят, на стойност 3.20 лева; 1 бр. тръба с дължина 120 см и диаметър 1 цол, сива на цвят, на стойност 1.40 лева; 6 бр. метални тръби с дължина 118 см и диаметър 60 мм, червено и черно – ръждиви, на стойност 9.60 лева; и 16 бр. метални тръби, сини на цвят от чинове, с дължина 73 см и диаметър 3/4 цола, на стойност 17.80 лева, или всички вещи на обща стойност 115.40 лева, собственост на Община-П., от владението на техен представителен орган, без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, поради което и на основание чл.304 от НПК го е оправдал по обвинението по чл.196, ал.1, т.2 във вр. чл.195, ал.1, т.4 във вр. чл.194, ал.1 във вр. чл.29, ал.1, б.,б" във вр. чл.20, ал.2 във вр. ал.1 от НК.

Съдът е постановил направените по делото разноски в размер на 143.90 лева, на основание чл.190, ал.1 от НПК, да останат за сметка на държавата.

Във въззивния протест и писменото му допълнение се сочат конкретни основания за отмяна на постановения съдебен акт, каквото предложение се съдържа. На първо място се приема за доказано по безспорен начин, според прокурора, че двамата подсъдими са нарушили закона. На следващо място, прокурорът приема, че не са анализирани обстойно свидетелските показания

на Т.С.С. и особено тези, дадени в хода на досъдебното производство. Прокурорът възразява също и против констатациите на съда, че предмет на неправомерно отнемане са вещи, които са отпадък и не могат да бъдат предмет на престъплението „кражба“. Според прокурора, това са вещи – собственост на Община-П. и не може да се приеме, че са непотребни и отпадък.

В съдебно заседание, Окръжна прокуратура - Плевен, чрез своя представител, изразява становище, че поддържа протеста с изложените в него доводи. Отново се акцентира на показанията на свид.Т.С., дадени по ДП, според които той не е давал разрешение на двамата подсъдими да се разпореждат с вещите, собственост на Община-П.. Прокурорът сочи, че неправилно първоинстанционният съд е анализирал и показанията на свид.Ф. Н. относно обстоятелството дали вещите, предмет на престъплението и собственост на Община-П. са представлявали отпадък и са били предназначени за изхвърляне.

В съдебно заседание защитникът на подсъдимия Г. П. – адв.Пл.В. оспорва изцяло въззивния протест, който намира за неоснователен. Твърди, че направените от първоинстанционния съд изводи по фактите и доказателствата са правилни и изключително обстойни. Оспорва възражението на прокурора, че не са анализирани показанията в пълнота на свидетелите, както оспорва и наличие на противоречия в тях. Предлага изцяло да се потвърди протестираната присъда.

Защитникът на подсъдимия Б. Н. – адв.Кр.В. също оспорва изцяло въззивния протест. Също приема, че поставеният на въззивна проверка съдебен акт е правилен и законосъобразен. Изложените в него мотиви са обосновани, обстойно са анализирани и съпоставени всички свидетелски показания и обясненията на двамата подсъдими. Събраните и от съда писмени доказателства също са способствали, според защитника, за установяване на всички релевантни по делото факти. Защитникът предлага да се потвърди присъдата на първоинстанционния съд.

В съдебно заседание, двамата подсъдими заявяват, че поддържат становищата на адвокатите си и молят да се потвърди присъдата.

Плевенският окръжен съд, в качеството си на въззивна инстанция, след като се запозна с изложеното във въззивния протест, като изслуша явилите се

в съдебно заседание страни, като обсъди изтъкнатите от тях доводи и съображения, като прецени наличния по делото доказателствен материал и като извърши цялостна проверка относно правилността на атакувания съдебен акт по реда на [чл.314, ал.1 от НПК](#), намери протеста за допустим, а разгледан по същество - за неоснователен.

Първоинстанционният съд, въз основа на извършения от него задълбочен и внимателен анализ на събраните и проверени в хода на проведеното съдебно следствие писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, правилно е приел за установена фактическата обстановка, която е изложена в мотивите към присъдата. Възивният съд изцяло се съгласява с възприетите факти, за което намира за ненужно да се повтарят и в настоящия съдебен акт. Фактическата обстановка, изложена в мотивите към проверяваната присъда, систематизирано и последователно, по същество и по отношение на съществените обстоятелства, кореспондира с наличните по делото доказателствени материали. Настоящият съд, с оглед на правомощието си да извърши цялостна проверка относно правилността на съдебния акт, както и правото му да приема за установени и други фактически положения /когато има основания за това/, извърши своя собствена преценка на доказателствените материали и стигна до същите, т.е. до изложените от първоинстанционния съд фактически констатации.

Безспорно установено е по делото, че, с оглед предстоящ ремонт на покрива на училището в гр.П., е било необходимо да се изчисти подпокривното пространство от всички непотребни вещи. Те са били собственост на Община-П., но са били складирани там като бракувани такива, т.к. не са използвани според своето предназначение. Двамата подсъдими, в качеството си на общи работници, изпълняващи трудови задължения, е следвало да почистят пространството под покрива на училището и да изхвърлят бракуваните вещи. Разрешено им било да предават вещи като вторични суровини в съответния пункт и получените средства да останат за тях.

Впоследствие двамата подсъдими били обвинени за това, че извършили кражба на чужди движими вещи, собственост на Община-П..

Събраните, в хода на проведеното от първоинстанционния съд съдебно следствие, доказателства, по несъмнен и категоричен начин обосновават

приетите за установени и изложени в мотивите към присъдата фактически констатации. Първоинстанционният съд е събрал и подложил на преценка, анализ и проверка всички, необходими за изясняването на относимите и включени в предмета на доказване по това дело, обстоятелства, доказателства и доказателствени средства, и в този смисъл въпросните обстоятелства са били изяснени напълно, всестранно и обективно. Въззивният съд изцяло възприема, както извършената преценка на събраните в хода на проведеното в първата инстанция съдебно следствие доказателствени материали, така и обосноваването, в резултата на тази преценка, доказателствени изводи относно фактите.

В мотивите си районният съд детайлно е изследвал обясненията на подсъдимите, показанията на свидетелите, писмените доказателства, представени от страните в хода на съдебното следствие, а също и въз основа на приложените към досъдебното производство писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по делото, по реда на [чл.283 от НПК](#).

Първоинстанционният съд е обсъдил, анализирал и коментирал събраните доказателствени материали, като настоящата инстанция напълно възприема и споделя както преценката на тези материали, така и изводите, които се правят въз основа на тях.

Основен свидетел по делото е Т.С. – ръководител дейността на двамата подсъдими по почистване на подпокривното пространство. Неговите показания изключително подробно са описани и анализирани от първоинстанционния съд, както тези, дадени в хода на съдебното следствие, така и приобщените показания на свидетеля от досъдебното производство. Правилно съдът не е констатирал противоречия в показанията на С. в проведените му разпити, а е посочил, че показанията пред съда са по-подробни и допълващи тези от досъдебното производство. Спорното обстоятелство е дали Т.С. е разрешил на подсъдимите да предадат в пункт за вторични суровини част от изхвърлените вещи или не. Свидетелят е категоричен, че е дал такова разрешение.

Другото спорно обстоятелство е дали вещите – предмет на обвинението и собственост на Община-П. са имали някакво предназначение или са представлявали отпадък, които дълго време е съхраняван в пространството

под покрива на местното училище и не е изхвърлен на обозначените за това места. Представителят на Общината – свид.Ф. Н. е бил категоричен в показанията си, че предадените от подсъдимите П. и Н. метални тръби са представлявали боклук от подпокривното пространство, имали са нулева стойност и по тази причина Община-П. няма претенции по възстановяване на стойността им. Тези показания също обстойно и правилно са анализирани от първоинстанционния съд.

При тези доказателствени изводи, от правна страна, първоинстанционният съд приема, че не са налице обективни и субективни признаци на състава на престъплението по чл.195, ал.1, т.4 във вр. чл.194, ал.1 от НК в конкретния случай. Правилно съдът е посочил, че от обективна страна следва да е налице изпълнително деяние "отнемане", т.е. прекъсване на фактическата власт на досегашния владеец и установяване на нова фактическа власт от страна на дееца върху вещите, предмет на престъпното деяние, като то следва да е без съгласието на собственика и у дееца да е налице намерение за своене на вещите като свои. В конкретния случай отнемането на вещите е станало със съгласието на собственика - Община-П., както е изяснено от доказателствата по делото. Собственикът на вещите - Община-П., е манифестирал публично, че се отказват от владението върху тези вещи, те не са им необходими и в бъдеще не желаят да ги ползват или да се разпореждат с тях в обществен интерес. Не е налице и субективния признак на „кражбата“, т.к. подсъдимите П. и Н. не са съзнавали, че отнемат чужди движими вещи, защото са знаели, че тези вещи нямат стойност за собственика им и им е разпоредено те да бъдат изхвърлени.

Правилно първоинстанционният съд е достигнал до единствения възможен извод, основан на доказателствения материал по делото, че подсъдимият Б. Л. Н. не е осъществил престъпния състав по чл.195, ал.1, т.4 във вр. чл.194, ал.1 и във вр. чл.20, ал.2 във вр. ал.1 от НК, както от обективна, така и от субективна страна.

Правилно първоинстанционният съд е достигнал до единствения възможен извод, основан на доказателствения материал по делото, че подсъдимият Г. В. П. не е осъществил престъпния състав по чл.196, ал.1, т.2 във вр. чл.195, ал.1, т.4 във вр. чл.194, ал.1 във вр. чл.29, ал.1, б.„б“ и във вр. чл.20, ал.2 във вр. ал.1 от НК, както от обективна, така и от субективна

страна.

По реда на служебната проверка и с оглед на правомощията си, настоящата инстанция прецени и процесуалната законосъобразност на проверявания съдебен акт, при което не се установи в някой от етапите на това наказателно производство да са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване или накърняване на правото на защита на подсъдимите, а и на процесуалните права на всички страни за участие в производството въобще.

В тази връзка, въззивният съд приема постановената първоинстанционна присъда за правилна и законосъобразна, като двамата подсъдими са признати за невинни по повдигнатите им обвинения. Въззивният съд приема, че присъдата следва да бъде потвърдена.

Относно оплакването във въззивния протест, че обвиненията по делото са доказани по безспорен начин, въззивният съд намира този извод за неоснователен, по изложените по-горе съображения.

Ръководен от изложеното и на основание чл.338 от НПК, ПЛОС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 9/23.01.2023 год., постановена по НОХД № 1654/2022г. по описа на РС-Плевен.

Решението не подлежи на жалба и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____